

नचासौ राक्षसः शक्तो मम पुत्रविनाशने । वीर्यवान्मन्त्रसिद्धश्च तेजस्वी च सुतो मम ।
राक्षसाय च तत्सर्वं प्रापयिष्यति भोजनं । मोक्षयिष्यति चात्मानमिति मे निश्चिता मतिः । ६९२५

समागताश्च वीरेण दृष्टपूर्वाश्च राक्षसाः । बलवन्तो महाकाया निहताश्चाप्यनेकशः ।

नत्विदं केषुचिद्ब्रह्मन्त्याहर्त्तव्यं कथञ्चन । विद्यार्थिनो हि मे पुत्रान्विप्रकुर्युः कुतूहलान् ।

गुरुणाचाननुज्ञातो ग्राहयेद्यं सुतो मम । न स कुर्यात्तथा कार्यं विद्येति सतां मतं ।

एवमुक्तस्तु पृथया स विप्रो भार्ययासह । दृष्टः सम्पूजयामास तदाक्यममृतोपमं ।

ततः कुन्ती च विप्रस्य सहितावनिलात्मजं । तमब्रूतां कुरुष्वेति स तथेत्यब्रवीच्च तौ । ६९२७

इत्यादिपर्वणि वक्रवधपर्वणि भीमवक्रवधाङ्गीकारे एकषष्ठ्यधिकशतोऽध्यायः ॥ १६१ ॥

॥ वैशम्पायन उवाच ॥ करिष्य इति भीमेन प्रतिज्ञातेऽथ भारत । आजग्मुस्ते ततः सर्वे भैक्ष्यमादाय पाण्डवाः ।

आकारेणैव तं ज्ञात्वा पाण्डुपुत्रो युधिष्ठिरः । रहः समुपविश्यैकस्ततः पप्रच्छ मातरं ।

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ किञ्चिकीर्षत्ययं कर्म भीमो भीमपराक्रमः । भवत्यनुमते कचित्स्वयं वा कर्तुमिच्छति ।

॥ कुन्त्युवाच ॥ ममैव वचनादेष करिष्यति परन्तपः । ब्राह्मणार्थं महत्कृत्यं मोक्षाय नगरस्य च ।

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ किमिदं साहसं तीक्ष्णं भवत्या दुष्करं कृतं । परित्यागं हि पुत्रस्य न प्रशंसन्ति बाधवः । ६९२८

कथं परसुतस्यार्थं स्वसुतं त्यक्तुमिच्छसि । लोकेवेदविरुद्धं हि पुत्रत्यागात्कृतं त्वया ।

यस्य बाह्व समाश्रित्य सुखं सर्वे शयामहे । राज्यं चापहृतं चुद्रेराजिहोषामहे पुनः ।

यस्य दुर्योधनो वीर्यं चिन्तयन्नमितौजसः । न शक्ते रजनीः सर्वा दुःखाच्छकुनिना सह ।

यस्य वीरस्य वीर्येण मुक्ता जतुगृहादयं । अन्येभ्यश्चैव पापेभ्यो निहतस्य पुरोचनः ।

यस्य वीर्यं समाश्रित्य वसुपूर्णा वसुन्धरा । इमां मन्यामहे प्राप्तां निहत्य धृतराष्ट्रजान् । ६९२९

तस्य व्यवसितस्यागो बुद्धिमास्थाय कां त्वया । कच्चिन्नु दुःखैर्बुद्धिसे विलुप्ता गतचेतसः ।

॥ कुन्त्युवाच ॥ युधिष्ठिर न सन्तापस्त्वया कार्यो वृकोदरे । नचायं बुद्धिदौर्बल्याद्भवसायः कृतो मया ।

इह विप्रस्य भवेन वयं पुत्र सुखापिताः । अज्ञाता धार्तराष्ट्राणां सत्कृता वीतमन्यवः ।

तस्य प्रतिक्रिया पार्थ ममेयं प्रसमीचिता । एतावानेव पुरुषः कृतं यस्मिन्न नश्यति ।

यावच्च कुर्यादन्योऽस्य कुर्याद्भृङ्गुणं ततः । दृष्ट्वा भीमस्य विक्रान्तं तदा जतुगृहे महत् । ६९३०

हिडिम्बस्य बधाच्चैवं विश्वासो मे वृकोदरे । बाह्वैर्बलं हि भीमस्य नागायुतसमं महत् ।

येन यूयं गजप्रस्था निर्व्यूढा वारणावतात् । वृकोदरेण सदृशे बलेनान्यो न विद्यते । यो व्यतीयाद्युधि श्रेष्ठमपि
चक्रधरं स्वयं ।

जातमात्रः पुरा चैव ममाङ्गात् पतितो गिरौ । शरीरगौरवादस्य शिला गात्रैर्विचूर्णिता ।

तदहं प्रज्ञया ज्ञात्वा बलं भीमस्य पाण्डव । प्रतिकीर्त्ये च विप्रस्य ततः कृतवती मतिं ।

नेदं लोभान्नचाज्ञानान्न च मोहादिनिश्चितं । बुद्धिपूर्व्वन्तु धर्मस्य व्यवसायः कृतो मया । ६९३१

अर्थो दाव पि निष्पन्नौ युधिष्ठिर भविष्यतः । प्रतीकारस्य वासस्य धर्मस्य चरितो महान् ।